

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdijevega tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Vabilo na naročbo.

Goriške rojake vljudno vabimo, naj se v obilnem številu naročijo tudi v tem letu na naš list, ki jim bo dajal zdrave politične in gospodarske duševne hrane v dostojni in spodobni obliki, kakor sodi resnemu listu. Pod staro zastavo: za vero, dom, cesarja bomo razpravljali gospodarska in socialna vprašanja ter bodrili naše ljudstvo v njegovem političnem, narodnem in kulturnem boju zoper vse njegove nasprotnike in sovražnike, ki se mu pogosto bližajo v ovčjih kožah z lepimi imeni.

Vsled podraženih delavskih močij in vsega gradiva siljeni smo zvišati naročnino lista, pa vendar tako da se oziramo na manj premožne. List stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan

za vse leto 10 K,
za pol leta 5 K,
za četrto leta 2 K 50 h.

Manj premožnim se cena zniža, ako se za to oglašijo pri upravnisti listu.

Upravnništvo in uredništvo
„GORICE“.

V znamenju dela in boja.

Na pragu novega leta stojimo. Mnogo dela nas čaka, težkim, odločilnim bojem gremo naproti. Na eni strani boj proti sovražnikom naše narodnosti, na drugi strani pa moramo odbijati napade lastnih bratov na svetlinje našega ljudstva. Z li-

LISTEK.

Naš Tonček.

Črtica. Spisal V.
(Dalje).

Rudolf je vzel Tončku dežnik iz roke in ga nesel na hodnik. Ko se je vrnil v sobo, je stopil Rudolf k Tončku in mu pošepetal na uho: „Tonček, ne zameri, dežnik se pušča na hodniku in se ne vstopi z dežnikom v sobo“.

„Kaj ni še očeta doma?“ je vprašala Rudolfova in Milka mati in vstopila v sobo; približala se je Tončku, ga pobožala po čelu in dostavila: „Tonček, se ti dopade pri nas?“

„Vstani, Tonček, in daj gospej strini roko!“ je rekel Tončkov oče. Tonček je vstal, strina je prejela njegovo roko in dejala:

„Uboji fant, je ves preplašen! Ne boj se, Tonček, saj si naš! Pa ni potreba, da tiščiš klobuk na usta, odloži ga!“

Milka je vzela Tončku klobuk iz roke in ga položila na stolico zraven Tončka.

„Oče je tu, oče je tu!“ je zavpila

beralnimi in soc. demokratičnimi načeli hočejo zastupati naš narod in ga tako uničiti. Govore o francoskih razmerah, ki bi jih radi imeli tudi pri nas, ne povedo pa, da te francoske razmere spremlja tudi strašna moralna propalost, ki fizično ubija francosko ljudstvo.

Boj za krščanske principe je boj za obstoj našega ljudstva. Kdor dela zoper ta načela, je njegov sovražnik. Da bo slovenski narod te svoje sovražnike premagal, mu je treba dati samozavesti, izobrazbe in organizacije. Le v resnem delu pa moremo ljudstvu podati vsega tega. Treba dela, treba delavcev! Posebno sedaj, ko stopa v deželo splošna in enaka volilna pravica, posebno sedaj bo treba napeti sile. Nikogar naj ne oplašijo težave in nihče naj se ne uda brezskrbnosti. Vedno je treba pomniti, da si razmere utvarjamo sami s svojim delom ali brezdeljem.

Vse javno življenje se danes vrši v znamenju boja. Tu treba zavreči vse pomisleke in prijeti v roke orožje. V eni roki držimo plug, da orjemo njivo izobrazbe, samozavesti in organizacije v našem ljudstvu, v drugi roki pa držimo jeklen meč, s katerim branimo svoje svetinje.

Naš boj je boj za pravo svobodo proti liberalnemu terorizmu; naše delo je delo gospodarskega osvobođenja izpod liberalnega robstva, ki mori še danes naše ljudstvo; naša pot nas vodi od laži in teme k večno jasni in pravi Resnici. Kdor ni tukaj z nami, je proti nam!

Boj, ki ga bijemo ni osebni, to je boj za načela. Ne napadamo oseb radi njih samih, ampak radi njih delovanja, ki je pogubno našemu narodu.

Velikanski pomen časopisja v teh bojih uvidi vsak sam. Naš list je vedno stal na strani goriškega ljudstva in se boril odkrito in pošteno za njegove težnje. Podajmo si, vsi poštene goriški Slovenci roke za skupno delo. Podpirajte naš list z dopisovanjem in naročevanjem mi pa bomo delali in se borili tem neustrašneje, čim bolj nas bo podpiralo pošteno slovensko goriško ljudstvo.

V tem smislu, da se vsi goriški Slovenci najdejo složni pod okriljem krščanskih načel jim želimo: Srečno in veselo novo leto!

z drobnim glasom Milka in tekla na hodnik. „Tata, stric Urban je prišel in pripeljal s seboj Tončka“, je vpila Milka in skakljala okolo svojega očeta.

V sobo je vstopil profesor Marko Korenina, mož velike, krepke postave, resnega obraza, z dolgo, črno brado, je pozdravil, stopil k svojemu bratu, mu stisnil roko in rekel prijazno: „Bog te živi, brate! Dobrodošel!“

„Sem pripeljal fanta v šolo“, je dejal Tončkov oče in pokazal na svojega sina.

Tonček je vstal in stegnil svojo ročico proti stricu. Stric Marko je stopil k Tončku, ga prejel za roko in mu rekel s slovesnim glasom:

„Tonček! Današnji dan je važen dan za tebe! Kakor ti danes, tako sem jaz prišel pred šestintridesetimi leti v mesto. Ravno tak črviček sem bil, kakor ti zdaj. Bodi pridren, Tonček, in ne zabi Boga, pa boš še kdaj gospod!“

Tonček je gledal nepremično svojega strica. Dopadel se mu je stric s črno, gosto brado, z dobrotljivim pogledom in s prijaznim glasom. Tonček

Nekaj o Gabrščekovih dobrotah.

(Dopis s Kobariškega.)

Pomolčeva hiša od Kramarjeve hiše ni imela nikdar nobenega dobička! Tudi ti dve hiši niso imeli nobene zveze in prijateljstva. Nekako znanje med hišama je postalo, ko je Gabrščekova teta postala duhovna mati pesnikova — pa ne v prid Pomolčevim, ampak v prid Kramarjevim. Kramarjeva Pepa (mati Gabrščkova), ki ni imela prav nobenega zaslužnja pri tem, da je bila Komačevka duh. mati Gregorčičeva, je znala to izrabiti in je izvabila Pomolčeve v svojo prodajalno — češ, saj smo svoji — ter jim vsiljevala blago tudi brez plačila. Ona pa je pridno pisala in računala obresti — in na enkrat je prišla pesnikovega brata Antona, ki je bil gospodar na domu, da ji je dolžan celih 200 gl. In plačati jih je moral. Take dobičke je imela Pomolčeva hiša od Kramarjeve. Ko je izvedel brat pesnikov Anton, s čim se hvali Gabršček v „Soči“ rekel je: „Sram in špot naj ga bo“ in me prosil, da mu to sporočim.

Pokojni pesnik je za časa svojega službovanja v Kobaridu rad občeval z Komačevim družino, a z Kramarjevo ni imel popolnoma nobene zveze in nobene posebne prijaznosti.

Dopisi.

Iz Livka. — Božični prazniki so minuli. Vsaki kristjan jih je praznoval z veseljem. Ali Livčani pa še posebno, ker v kratkem dobimo novega kurata č. g. Valentina Batiča, kaplana iz Tolmina. Za veseljem pride žalost in sicer z odhodom našega č. g. župnika dr. Frančiška Knavsja. Ako pomislimo kakšne razmere so vladale pri nas ob njegovem prihodu, kakšno sovraštvo in prepiri so bili med občanarji in sosedi, med duhovnikom in ljudstvom, ko je vse to izginilo pod pastirjevanjem sedanjega g. župnika, priznavamo vsi, da je žalostno za nas, ko nas zapušča. Vendar pa nas veseli to, da je dobil boljše in bolj častno službo za dekana v Cerkno, katero mož v resnici zasluži. Ako se ozremo v pre-

teklost, vidimo, koliko hudega je odpravil in koliko dobrega vpeljal. Tega ni moči popisati na mali papir. Vse to pa z ljubeznijo, z njegovim naravnim obnašanjem, ter vstrajnimi in dobrimi pridigami, katere smo vedno z veseljem poslušali. Dobro vemo, da ne potrebuje, da bi ga po časnikih hvalili, vendar se čutimo dolžni poslati ta mali dopis v časnik, da bodo ljudje vedeli, da je prišel s častjo k nam in odide še z večjo od nas. Tem potom mu izrekamo največjo zahvalo, naklonjenost in spoštovanje, želimo mu, da bi še mnogo let uspešno, kakor pri nas, v blagor ljudstva deloval in mu ohranimo spomin do smrti. Bog ga živi še mnogo let! Z Bogom!

Občinski odbor na Livku.

Iz Dol. Vrtojbe. — Po mnogih vaseh v naši okolici imajo kmetje zavarovalnice proti nezgodam za govejo živino. Te zavarovalnice so tudi različno urejene. Tako na primer so zavarovalnice, v katerih plačujejo udje od posamezne živine primeren znesek na mesec; v drugih na leto; v tretjih spet plačujejo le takrat, ko pogine živina in sicer plačajo toliko, kolikor določi v to postavljena komisija, katera poginjeno živino ceni. Zadnji zavarovalnici slično imamo tudi pri nas. Razlika pri naši pa je le ta, da ima premalo udov, tako, da v slučaju katastrofe pri živini kakega uda se zdi ostalim nekoliko preveč za plačati. Taka zavarovalnica torej ni nič kaj praktična. Ko bi bilo mnogo udov bi že šlo. Sicer nam je kmet. potov. učitelj g. Anton Štrekelj povedal ob neki priliki, da nam ustanovi dež. odbor skupno zavarovalnico za več občin, od katere naj bi dobival zavarovani kmet, ko bi ga obiskala nesreča, gotovo odškodnino. A g. učitelj je rekel obenem, da za tako zavarovalnico se je oglasilo le še premalo občin — da naj počakamo. Mi pa čakati ne moremo na to rešitev, kajti Bog zna, kedaj se zgodi dovolj občin, da bi se taka zavarovalnica s pomočjo dež. odbora ustanovila! — Priporočati pa bi bilo, da bi se ustanovilo v naši vasi društvo — goveje živine je dovolj — katero naj bi imelo namen pri nezgodah te živine prizadetim kmetom pomagati! V takem društvu naj bi se plačevalo primeren znesek bodisi na mesec ali pa

srebrne žlice, noži in vilice s srebrnimi ročji, dve lepi, svetli steklenici z vinom in z vodo, lepi, svetli kozarci in čeden košek, naložen z belim kruhom, vse je stalo v lepem redu na mizi. Ker ni bil Tonček od jutra, ko je šel zdoma, ni česar jedel, je bil precej pri teku, skoraj bi rekel, da je bil lačen. Jedi so mu šle torej v slast, posebno pa mu je ugajal masleni kruh. Tončku nasproti sta sedela pri mizi njegov oče in stric Marko.

„V kateri razred ga misliš dati?“ je vprašal Marko svojega brata.

„Mislim, da ga sprejmo v tretji razred, ker je dovršil drugo leto domače šole s prav dobrim uspehom“, je odgovoril Tončkov oče.

„Kaj bi hotel biti, Tonček?“ je vprašala strina Tončka in se mu prijazno nasmehnila.

„Profesor, kakor gospod stric“, je odgovoril Tonček tiho in zardel.

„Vse se še lahko zgodi“, je omenila strina; „stric se je rodil v isti hiši kakor ti in, ker se je pridno učil, je danes gospod. Bog daj, da bi se ti izpolnila želja!“ (Dalje pride.)

tudi na leto, tako, da bi se nabralo nekoliko denarja, s katerim bi društvo po nesreči prizadetega uda popolnoma odškodovalo. Za tako društvo bi se morali pač naši kmetje nekoliko bolj zanimati, kajti stvar se tiče njih lastnih interesov. Torej kmetje, vsi složno na delo! Vaše geslo bodi: Pomagajmo si sami in Bog nam pomore! — Glede napredovanja našega kmetijstva bom uže še poročal. K sklepu pa Vam voščim, g. urednik, srečno novo leto! Na svidenje!

Politični pregled.

Kedaj bodo nove volitve?

V soboto je bil v posebni avdienci pri cesarju naš notranji minister Bienenrth. Razgovor je bil o tem, kedaj se vrše nove volitve. Nekateri trde, da bodo poprej, nego jih pričakujemo, najbrže prvo nedeljo po veliki noči ali pa 24. marca.

Krščanska demokracija.

V gospodski zbornici sta izmed cerkvenih knezov govorila za volilno reformo ljubljanski škof Jeglič in pa poljski nadškof Teodorovič. Ta je v krasnem govoru povdarjal da glasuje za volilno reformo, a ne iz strahu, tudi ne, da bi napravil s tem uslugo vladi, ampak iz ljubezni ljudstva, za prospeh krščanske demokracije.

Volilna dolžnost.

Nižje avstrijski deželni zbor je sklenil uvesti volilno dolžnost. Koroški deželni zbor je tozadevni predlog posl. dr. Popovca izročil pravno-političnemu odseku. Tudi v Šleziji je bil sprejet enak predlog.

Moravski deželni zbor.

Ko se je dne 28. dec. sešel moravski deželni zbor, se je izvršil v njem velikanski preobrat. Novi deželni glavar grof Serenyi je povdarjal to v svojem otvoritvenem govoru, ko je rekel: „Napočil je resni trenotek, ko je dosedanja manjšina postala večina in prevzela nase veliko in važno odgovornost za vodstvo in upravo te dežele. S tem se je tudi češkemu jeziku v deželnem zboru po skoro tri sto letih odkazalo tisto častno mesto prvenstva ki mu gre“. Katoliško-narodni poslanci so izročili glavarju važen načrt adrese vladarju. Liberalni listi se radi tega jeze, češ da znači to „klerikalno agresivnost“.

Velike demonstracije v Milanu.

Včeraj so se vršile v Milanu velike demonstracije proti francoski politiki in za njo. Dopoldne se je zbralo na Cavourjevem trgu na tisoče ljudstva z okoli 100 zastavami. Sprevod se je pomikal potem k takozvanemu „spomeniku 5 dni“. Tu so govorili odvetnik Paleari, poslanec Cameroni in blagajnik Casazza, nakar se je sprevod razšel čisto mirno. Med sprevedom po ulicah so nekateri meščani spreved pozdravljali s klici in ploskanjem, nekateri pa so žvižgali. Popoldne so priredili demonstracijo socialisti na trgu Mentana. Govorili so razni socialisti, med temi tudi Turati. H koncu so zapeli marselejo. Dan je minul mirno.

Tudi v Rimu se je vršil v kat. delavskem društvu protestni shod proti postopanju francoske vlade napram kat. cerkvi. Govoril je monsignor Karol Salotti.

Volilno gibanje na Nemškem.

Volitve za nemški državni zbor se bližajo in stranke so že izdale svoje volilne oklice. Vlada ima sedaj jako sitno in slabo stališče, ker je ravno iz Afrike prišla vest, da so ondi Nemci porazili zadnje ustaše, 120 slabo oboroženih, sestradanih in razstrganih Bondelzwaartov. Vladi je s tem izpodbit zadnji razlog za novo posojilo, ker je upor udušen. Katoliški centrum triumfuje, ker je sedaj dognano, da je bilo njegovo stališče pravo, stališče vlade in njene manjšine pa nepravo. — Centrum gre z velikimi npi v volilni boj. Pretečni teden so bile dopolnilne volitve v viterberski deželni zbor. Tu je dobil centrum zopet nova 2 mandata, ki ju doslej ni imel, tako da je

centrum sedaj v tej zbornici najmočnejša stranka z 22 poslanci.

Darovi.

Za Gregorčičev spomenik.

J. K. v Gorici 10 K; Dr. Fr. Ilesič, profesor v Ljubljani, od honorarja za Slov. Antologijo 20 K; Andrej Mesar, vikar v Lokavcu 10 K; Jakob Aljaž, župnik na Dovjem 20 K; Milan Peruzzi, občinski tajnik v Sovodnjah 1 K; Jernej Kopač, svečar v Gorici, za odkupnino novoletnih daril 10 K; S. G. j. 40 K.

Za božičnico šolskim otrokom v Breginju, prirejeno dne 24. decembra 1906, v šolskem poslopju, so izvolili darovati prispevke sledeči preblagorodni, prečastiti in velespoštovani gospodje oziroma gospe in gospice: Bogomil Prinzig, c. kr. okr. glavar in Andrej Lasič, c. kr. okr. šol. nadzornik, oba v Tolminu, po 5 K; Matej Fabjan, c. kr. okr. sodnik v Kobaridu 6 K; Miroslav Premrou, c. kr. notar v Kobaridu 3 K; Jarij Peternel, dekan v Kobaridu 2 K; Alojz Matelič, župnik v Breginju 6 K; Valentin Knavs, vikar v Logeh 3 K; Josip Sittenberger, c. kr. stotnik v domobransko-planinskem polku v Celovcu, dve veliki škatlji igrač in oblačil; Anton Stres, učitelj v pok. v Gorici, vse blesteče okrasje za božično drevo; Štefan Firm, učitelj v Logeh, 2 K; Josip Prinzelj, c. kr. okr. orož. poveljnik v Tolminu, 2 K; dalje v Breginju Anton Lazar, trgovec 5 K; Anton Rosič, trgovec 2 kg bonbonov; Anton Borjančič, trgovec 240 K; Roža Kadenaro, c. kr. poštarica, 2 K; Josip Čotič, c. kr. orož. stražmešter, 6 kg. lepih jabolk; Andrej Modrijančič, posestnik 2 K; Josip Čuš, organist 140 K; Ivan Gradišar, c. kr. fin. nadpaznik 2 K; in Marjana Rakar, posestnica, 1 K; Matija Gašperut, podžupan v Logeh 2 K; njegova soproga 1 K; slavno županstvo v Breginju je darovalo pa smreko za božično drevo. Vsem darovalcem in prijateljem šolske mladine, ki so pripomogli k prireditvi božičnice, iskreno zahvalo! Šolsko vodstvo v Breginju, dne 26. decembra 1906.

Srečno in veselo novo leto 1907

želi naročnikom, čitateljem, sotrudičnikom in prijateljem

„Gorice“

uredništvo in upravnništvo.

Novice.

Volitve v tržaško delavsko varovalnico zoper nezgode so se vršile 29. dec. Slovenci smo zmagali v IV. kategoriji s kandidatom delodajalcev g. Pustom, tesarskim mojstrom v Ljubljani in z g. Dragotinom Hribarjem, tiskarjem v Ljubljani, kakor členom razsodišča, tudi za delodajalce. Drugod smo za sedaj propadli.

Najnovejši Gabrščekov konkurent je postal na svoja stara leta dose-danji njegov pobratim dr. Tavčar. Ker se dnevi njegovega poslanjevanja bližajo svojemu koncu, se je mož poprijel obrti. Izdajal bo knjige, kakor piše „Narod“. Take stvari je doslej zalagal Gabršček; zato smo radovedni, kako bo ta pozdravil konkurenčno podjetje novega svojega štacnarskega kolege. Bomo videli kaj pri njem bolj vleče, ali liberalna načela Tavčarja, ali „svitle kronice“.

Ne gre brez laži in zavijanja. — „Soča“ je dokazala tudi v svoji zadnji številki, da ne more živeti brez laži in zavijanja.

Laže, da skrunimo Gregorčičev spomin, češ, da smo še letos po pesnikovi smrti „privlekli na dan naznanilo, da je iste politične pesmi v „Gorici“ za časa najhujših bojev pel — Simon Gregorčič“. Resnica je, da je „Gorica“ imenovala Simona Gregorčiča že leta 1901 kot pesnika onih političnih pesmij, ko je odbijala nečuvne napade proti njemu. Na podlagi svoje laži šunta „Soča“ celó proti „osrednjemu odboru za Gregorčičev spomenik“ ter kleveta: „To je pač škandal, da spravlja „Gorica“ sedaj po

smrti njegovi v svet vest, da je pel on tiste politične pesmi, škandal, da mu ga ni para!“

Dalje laže „Soča“, da „klerikalci“ častijo v Gregorčiču le političnega, a oni okoli „Soče“ resničnega „pesnika. Kako je Gabršček „častil“ pokojnega pesnika, smo povedali v zadnjih številkah „Gorice“. Da smo navajali tudi citate iz Gregorčičevih „političnih pesmij“, je seveda Gabrščeku neljubo, ker so te pesmi prav dobra fotografija Gabrščekove vrednosti. Toda k temu nas je Gabršček sam prisilil s svojim bahaštvom in svojimi napadi. Zato pa ni res, da častimo v Gregorčiču le političnega pesnika, ker smo zavrnilli Gabrščekove baharije in neresnične trditve s citati iz Gregorčičevih pesmij.

Zavijanje in laž je tudi trditev, da so sramotile Gregorčičeve „politične pesmi“ celo napredno stranko. Že naslovi teh pesmij dokazujejo, da je spuščal l. 1901 pesnik svoje puščice proti Gabrščeku in dr. Tumi, ki sta tedaj še složno razdirala edinost po Goriskem.

Kako zafrkuje „Soča“ napredne poslance. — Večkrat smo že naglašali v našem listu, da vlada dela neopravičene zapreke za razdelitev brezobrestnih posojil, za katere je določil deželni zbor goriski 60.000 K, a vlada po prizadevanju deželnega odbora in naših poslancev 90.000 K. Da bi se ta vsota čimprej razdelila med prosilce, poslal je deželni odbor mnogo vlog na vlado; naš državni poslanec dr. Gregorčič je sam osebno pospeševal to zadevo na Dunaju; trije deželni poslanci naše stranke so bili novembra l. 1905 kot deputacija pri c. kr. poljedelskem ministerstvu na Dunaju, kjer se jim je obljubilo, da se od strani ministerstva gotovo reši ta zadeva še v istem letu; dež. odbornik Berbuč je bil opetovano pri dvornem svetniku grofu Attems ter mu priporočal nujno rešitev te zadeve ter je to stvar tudi v Trstu pospeševal in zastopal; različni župani in zasebniki so bili v tej zadevi pri c. kr. dvornem svetniku grofu Attems in osebno v Trstu pri namestništvu; a vse zaman. Stvar vendar ne gre izpod rok, in zakaj? — Zato, ker čaka vlada vedno na to, da bi se zavzeli za to zadevo „napredni poslanci“, ki bi si pridobili pri našem ljudstvu tem potom velikih zaslug in velikega upliva. A ti poslanci — se ne ganejo. In da bi jih „Soča“ k temu izpodbudila, zabavlja čez onemoglost „klerikalnih“ poslancev in odbornikov — bije namreč po sedlu, a udarci veljajo konju. — Kaj pa, ko bi predstavitelji narodno-napredne stranke okoli „Soče“ poskusili sami svojo srečo; mogoče, da bi vlada vendarle pred njimi „zlezla v hlače“. To bi sedaj pred volitvami neizmerno povzdignilo slavo in upliv stranke, ki se ravnokar reorganizuje.

Za izbornu zabavo skrbi ljubi prijatelj brezrobe klepetulje „Soče“ — ljubljanski „Slovenski Narod“. V sobotni številki je prinesel pod zaglavjem „Narodna založba“ sledečo modrost:

„Sedanji čas je doba največjih političnih in socijalnih prevratov, a slovenskega naroda izomika je tudi v teh ozirih skrajno pomanjkljiva. Imamo socijalne demokrate in krščanske socijaliste, toda vsi najbolj navdušeni pristaši teh struj nimajo niti pojma o socijologiji, o nacionalni ekonomiji in o političnih znanostih. Dr. Krek je pač spisal knjigo o socijalizmu, a to ni drugega nego ponesrečeno delo diletanta, ki ima dobro voljo in je mnogo čital, a ničesar prebavil“. Pod to stvarjo so podpisani gospodje: dr. Tavčar, notar Plantan, Malovrh, dr. Žerjav in Pastoslemšek ter obljubujejo, da bodo oni te stvari znali napraviti vse drugače in boljše.

Iz tega je razvidno, da bo „Narodna založba“ predvsem skrbela za zdrav in pristen humor.

Zatrjuje se nam, da ima Malovrh pripravljeno razpravo o lastninski pravici. —

Reorganizacija „nar. - napredne“ stranke na Goriskem je vsled demokratizacije volilnega reda neizogibna, tako

poročajo listi. To naj bi bila repriza narodno-nadredne tragikomedije, ki se je pred mesecem vprizorila na ljubljanskem „odru“, menda je galvaniziranje mumij nekaka politična rokoko-moda.

Tako piše dr. Tume glasilo „Naš List“. Mi pa menimo, da je celo ta cena zafrkacija odveč. „Soča“ je resda prinesla že par člankov pod gorenjim naslovom, a mi smo že prvi članek sprejeli za navadno bobnanje Gabrščekovo, podobno kričanju človeka, ki se je v gozdu izgubil in se čuti osamelega! Koliko uspeha smemo pričakovati od te „reorganizacije“, nam pove sam dr. Tuma (oziroma njegov list), oče in prvi načelnik te stranke. Interesantno bi bilo zvedeti, kdo je naslednik temu prvemu načelniku? kdo je drugi načelnik? Tega nam „Soča“ doslej še ni razkrila. No, težko ni uganiti, kdo ji leži na srcu, a težko je enemu samemu pisati, kandidirati za načelniško mesto, tvoriti stranko, agitirati za njo itd. itd. Ubogi Gabršček! Toliko časa je mahal okoli sebe, da leži vse na tleh okoli njega. In zdaj vpije po reorganizaciji, edini rešitvi. Od strani ga pa škodoželjno gleda in mu osle kaže sam dr. Tuma, njegov najboljši prijatelj, njegov razkolni tovariš. Kolika prevara! In vrhu tega še koliko zatajevanja, koliko „grizenja v ustnice“, koliko zamolčevanja! Kako sladko bi bilo, zabrusiti svojemu sedanjemu nasprotniku (za vedno??) par „kroftnih“ psovov v obraz, n. pr. takih, kakor jih le on zna. Ali še tega ne! Gorje, ako se žakelj odveže! t. j. oni skrivnostni žakelj, ki hrani v sebi vsa nečedna dejanja, vse grde naklepe, načrte, sklepe, ki so vprizorili bratomorni politični razkol. To bi iz žaklja gromelo in treskalo, iskre in in strele bi švigale razkolnima vprizoriteljema iz obraza v obraz, da bi svet strmel, ko bi čital, kaj se da vse skrivati pod „omiko, svobodo in napredkom“! Ali do tega ne sme še priti! Zato prst pred ustnice in jezik za zobe!

Torej reorganizacijo hoče imeti Gabršček, reorganizacijo stranke, ki je komaj izlezla iz poveljev stranke, ki ne šteje niti toliko let, da bi jih človek sešel na prste. Reorganizirati pa je treba to, kar je zastarelo, ali kar je bilo slabo organizirano. Zanjega, menimo, ne more nihče trditi o tej stranki. Pač pa narobe! Slovenci nismo imeli in tudi najbrže ne bomo imeli politične stranke, ki bi bila tako mojstersko organizirana, kakor sta jo Tuma in Gabršček. Tako se organizirajo zarotniške, anarhistične stranke. In da ni stranka vkljub temu uspela, je pač krivo dejstvo, da je tvorilo nje podlago vse drugo, le morala in poštenost ne. Za dokaz nam ni treba biti v zadregi; saj nam oni znameniti občni zbor „Ljudske posojilnice“ vse pove. Gospoda organizatorja sta pač pozabila na pregovor: Kar je pošteno, traja najdalje.

In ko je morala pri takih nezdruvilih odnošajih celo tako mojsterska organizacija izpodleteti, kaj naj doseže reorganizacija, ko je ogenj umetno razvnetega navdušenja že davno pogasnil! Zaman vsi napor, dragi Gabršček, zastoj vse bombastično galvaniziranje mumij!

Božičnica v „Šolskem Domu“. — Dne 22. decembra razdelili so se ubogim pa pridnim učencem in učenkam božični darovi, katere so naklonili prijatelji in mladim ljubim v blaga in denarju. Razdelilo se je vsega skupaj med otroke ljudskih šol: 106 oblek, 13 hlač, 27 kril, 41 parov čevljev, 33 klobukov, 6 kap, 36 žepnih rut, 20 predpasnikov, 9 volnenih rut, 10 parov rokavic, 6 parov nogavic, 3 pare gomašev, 2 para zapestnic, 6 šol. torbic, 6 molitvenikov in 600 kolačev.

Dalje se je razdelilo otrokom treh vrtičev: 35 deških oblek, 28 parov hlač, 31 kril, 17 predpasnikov, 10 parov čevljev, 5 punic, 7 konjičkov, 7 sabljic, 3 puške, 1 boben, 4 trobentice, 6 kuhinjskih opravi, 1 hišna oprava, 4 štedilnike, 180 kolačev.

Še enkrat v imenu obdarovanih otrok: Srčna hvala vsem dobrotnikom!

Podpore visokošolcem. — Deželni Odbor je vsled prizadevanja slovenskih odbornikov rešil že v seji dne 29. t. m. prošnje visokošolcev za podpore, dasi je za to sejo bilo mnogo drugega gradi. Poprej teh prošenj ni bilo mogoče rešiti, ker se ni vedelo, če bo naš deželni zbor sklican ali ne; deželni zbor namreč dovoljuje tozadevne podpore, ki se vsako leto razdele v enaki meri med slovenske in italijanske prosilce. Žalibog letos slovenski prosilci ne bodo zadovoljni, ker bo vsak vsled prevelikega števila prosilcev dobil manj kakor je pričakoval. Vseh prosilcev je nad 40, znesek za slovenske visokošolce pa znaša 6000 K.

Mraza je bilo 31. dec. zjutraj ob 1/8 v Gorici 8 1/2 C pod ničlo.

Za odkup novoletnih voščil. — Uprava „Primorskega lista“ je prejela za „Slovensko Alojzijevešče“ 20 kron, za „Srotišče“ 20 kron, za „Gregorčičev dom“ 10 kron, katere je čaroval J. Kopač, svečar v Gorici za odkupnino novoletnih voščil.

Nov župan v Prvačini. — Dne 29. dec. se je vršila v Prvačini volitev župana. Izvoljen je g. Fr. Furlani, višji poštni kontrolor v pok.; podžupani pa so gg.: Josip Šušmelj, And. V. Dopivec, Alojzij Stanič, Andrej Pahor, Jakob Zorn.

K znani šolski zadevi v Mirnu. — Pišejo nam: Primerno bo, ako za beležimo sledeči slučaj, enak temu v Mirnu in Rupi, koji se je dogodil pred par leti v ljudski šoli na K. pri Bovcu. Tamošnji g. učitelj je prepovedal otrokom pozdrav „Hvaljen bodi J. Kr.“ z opombo, da je ta pozdrav zastarel ter za sedanje čase neprimeren ter da je učiteljska konferenca v Tolminu sklenila ga odpraviti. Na tozadevno vprašanje na okrajni šolski svet v Tolminu je prišel odlok, ki se glasi približno takole:

Tamošnjega učitelja voditelja se opozarja naj ne uvaža v ljudsko šolo nobenih novotarij, ki le d. a. žijo ljudstvo in spravljajo učitelja v navskrižje s katetodom. Trditev učiteljeva, da je bil pri konferenci storjen sklep, odpraviti pozdrav „H. b. J. Kr.“ je neresnična, kakor je razvidno iz konferenčnega zapisnika.

H koncu je tudi pripomnil podpisani predsednik okrajnega šolskega sveta, da bi enakega predloga niti ne dal na glasovanje. Konec vsega je bil, da je dotični učitelj bil primoran zopet vpejlati častitljivi pozdrav. To gg. Urbančiču in Ferlatu v premislek!

Za Gregorčičev spomenik. — Odbor kobarških gospa naznanja, da se bo vrši ples v korist „Gregorčičevemu spomeniku“ v nedeljo dne 13. januarja 1907 v dvorani „Hotela Devetak“. Pričakuje se obilna udeležba od strani p. p. občinstva, posebno, ker je namen veselice, pomagati velikemu pesniku do trajnega spomenika, ki bo pričal bodočim vnukom, kako znamo slaviti slavne genije.

Nezvesti hlapec. — Krčmar Fedel v Kapucinski ulici 15 je dal na Sveti večer svojemu 42-letnemu hlapcu Jožetu Mozetiču iz Trsta, pristojnemu v Bilje, 90 kron, da jih ponese na mestni carinski urad. Mozetič pa si je obdržal denar in se z njim o praznikih po krčmah prav dvoril. Čez dva dni ga je na gospodarjevo ovadbo prišla policija v neki krčmi. Našli so pri njem le še 15 kron. Seveda je sedaj pod ključem.

Razsajač. — Neki 48-letni Jožef Boštjančič se je po praznikih tako napil vina in piva, da je ves pijan prišel domov ter razsajal. Priti je morala policija, ki je moža odpeljala v „peržon“, kjer se je prespal.

Najden je pes jazbečar v ulici Skala 4. Kdor ga je izgubil, naj ga pride tja iskat. — V tramvaju je našel sprevodnik zlat uhan, ki se nahaja na policiji. — Izgubljen je tudi mošnjček, v katerem sta bila 2 ključa.

Debel sneg. — V Gorici sneg še ni izkopnel. Iz vseh krajev prihajajo poročila o debelem snegu. V Parizu že dolgo ni bilo takega zameta. Železniški promet je ustavljen po Češkem, Moravskem in Ogrskem. Tudi od Ljubljane proti Trstu promet še ni redan. V Ljubljani v soboto električna železnica ni vozila.

Za poštne uslužbence. — Pred letom je bilo poštним uslužbencem dovoljenih 200 K oziroma 100 K službene doklade, ki pa ni bila vsjeta v pokojnino. Sedaj bo ministerstvo izdalo naredbo, da se ta doklada vstjeje v pokojnino. Odredba stopi v veljavo že začetkom 1. 1907.

Zborovanje delegatov okrajnih bolniških blagajn v Trstu je zopet enkrat dokazalo, da je hrvatskim in slovenskim delodajalcem pojem discipline čisto neznan. Delegatov je 60 do 70, na zbor jih je prišlo pa 34! Da so Italijani razpisali to zborovanje prav pred božičnimi prazniki, je bilo za kranjske in še posebno za dalmatinske delegate, ne ljubo in bilo je to le laški manevar, ki je tudi imel vspeh. Socijalni demokratje slovenske in italijanske narodnosti so glasovali složno za svoje kandidate. Izvoljeni so bili: Dr. Puecher, Cuzzi, Nigrinis (vsi iz Trsta). Čobal in Breskvar (iz Ljubljane) z 18 proti 16 glasom skupni kandidat Fenzl je dobil vseh 34 glasov. Predsednik je sedaj dr. Puecher; zavod ostane še nadalje v italijanskih rokah. Jugoslovanska soc. demokracija pa je zopet pokazala, da je slovenskim težnjam nasprotna.

Draginjske doklade je dovolila mornariška uprava delavcem v puljskem

arzenalu; in sicer dobe delavci od 32 do 72 vinarjev poboljška na dan.

Nameravan vlom v tržaški bolnišnici. — V noči od sobote na nedeljo so hoteli neznani lopovi vlomiti v blagajno tržaške bolnišnice. Slučajno so jih zapazili in pregnali. V smeteh je našla neka strežnica ovoj, v katerem so bili svedri. Policija je vlomilce že prišla.

Slovenske zmage na Koroškem. — Pri občinskih volitvah pri Sv. Stefanu ob Zili so zmagali Slovenci v vseh treh razredih, v Grebinkskem Klostu pa v 2. in 3. razredu. Sijajno so zmagali Slovenci pri obč. volitvah v Rikarji vasi, kjer so nemčarji bili gotovi, da dobe 1. in 2. razred. A Slovenci so zmagali v vseh treh razredih. — V Št. Petru pri Velikovem so zmagali Slovenci v 2. in tretjem razredu. Čez tri leta upajo dobiti Slovenci tukaj vse tri razrede. — Vrlim koroškim bojevnikom kličemo: Le naprej neustrašno! Tudi za tužni Korošan, pride vesel dan!

Pristojbino za lokalna pisma zvišajo od 6 na 10 vinarjev. Tudi pristojbine za časopise se baje s 1. januarjem zvišajo.

Podraže se za 25 odstotkov izdelki iz stekla.

Osebnostna vest. — Rarnatelj trgovske sekcije trgovske in mornarske akademije v Trstu ces. svetnik Josip Selčič, je pomaknjen v 6. čin. razred.

Umrl je v Gradcu privatni docent dr. Rudolf Quas (Kvas), sin prvega slovenskega predavatelja na slovenščini na graškem vseučilišču.

Velikanske železniške nesreče.

— Včeraj se je zgodilo po Evropi vse polno železniških nesreč. V noči od sobote do nedelje je trčil pri postaji Osternberg brzovlak, ki vozi iz Hamburga v Kolin, v neki tovorni vlak. Ubite so 4 osebe, 5 je težko ranjenih, 1 voz se je užgal. Vzrok nesreči je neprodurna megla. V tovornem vlaku je bilo vse polno goveje živine, ki je skoro vsa ubita. — Pri Gandu na Belgijskem je trčil ekspresni vlak v tovornega. Skoro vsi vozovi ekspresnega vlaka so razbiti. En uslužbenec je mrtev, 2 težko ranjena. — Na postaji Casteldario blizu Montove je trčil osebni vlak ob tovornega. Ranjene so bile 4 osebe. — Pri Elliotu na Škotskem sta trčila 2 vlaka. Ubityh je 22 oseb.

Velikanske povodnji v Bosni. — Vsled neprestanega deževja so v Bosni narasle reke. Okolica kraja Lazva je vsa pod vodo. Ceste so poškodovane. V Travniku stoji voda 2 metra visoko. Škoda je velikanska. Človeških žrtev doslej ni.

Naročbe časniških uredništev na telefonične pogovore. — Glasom odloka c. kr. trgovskega ministerstva od 26. listopada t. l. št. 64.713 ex 1905 sprejemale se bodo odslej v smislu čl. LXVIII. mejnarodnega brzovarnega pravilnika naročbe časniških uredništev na telefonične pogovore v določenih nočnih urah.

Ti naročniški pogovori morejo se vršiti od 9. ure zvečer do 6. ure jutraj, smejo se pa tikati le osebnih zadev dotičnega naročnika ali zadev njegovega podjetja.

Naročba traja za dobo celega meseca in se podaljšuje od meseca do meseca, če se naročbe ne odpove osem dni prej, nego le-ta poteče.

Naročniški pogovor traja najmanj dve govorilni jednoti to je 6 minut.

Podaljšanje pogovora za 2 daljni jednoti more se dovoliti le tedaj, če ni prijavljen za isti čas pogovor drugega naročnika.

Naročbe se sprejemajo vsacega poljubnega dne v mesecu, vendar pa teče naročniška doba le od 1. ali 16. dne vsacega meseca. Za del meseca plačati je primerni znesek naročnine zajedno pa tudi naročnino za celi prihodnji mesec.

Naročnino računati je zapovprečno dobo 30 dni in jo je plačati vnaprej.

Naročena zveza se prekine uradoma, ko preteče dovoljeni čas.

Za neizkoriščeni del časa tekom pogovora dovoljuje se naročniku kompenzacija in sicer še tekom iste noči in za isti čas le v slučaju, če se tega časa radi tega ni moglo izkoristiti, ker je bila progla prekinjena.

Če se pa kompenzacije ne more dati, tedaj je povrniti naročniku na njegovo zahtevo trideseti del mesečne naročnine po razmerji vsake izgubljene jednote.

Pristojbina za pogovor v nočnih urah znaša polovico pristojbine za ravno toliko časa trajajoč pogovor podnevi.

Tovarna z olji je zgorela v Budimpešti. Škode je 80.000 K.

Društva.

Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu priredi na novega leta večer v „Narodnem domu“ velik koncert s petjem, tamburizmom in godbo. Ob tej priliki nastopi prvičrat društveni tamburaški zbor, ki šteje nad 40 članov.

Književnost - umetnost.

Domača umetnost. — Za božične praznike je izdelal ljubljanski pasarski mojster Ivan Kregar krasno monštranco za romarsko cerkev Matere božje na Sv. Gori pri Gorici. Monštranca je v renesančnem slogu. Glavni svit ima prodrte okraske; vinska trta, s klasjem, vmes pa so pomešani žarki. Srednji okrasek je bogat renesančnih sestav. Okrasek okrog Najsvetejšega je filigransko delo. Na vrhu monštrance se dviga križ, okrašen z diamanti; ravno s takimi kamenčki okrašena je lunula. Stojalo krasijo štiri emailpodobe na zlati podlagi: svetogorska mati božja, sv. Francisek, sv. Anton in sv. Neža. Nad držajem pa je kip sv. Janeza Krstnika (70 mm visok), kateri kaže s prstom na Najsvetejšega. Monštranca je na zadnji strani okrašena, kar navadno ni. Delo je v vseh detajlih skrbno in natančno izvršeno. Monštranca je vsa iz srebra, okrašena s pravimi kamenčki in v ognju pozlačena.

Slovanski svet.

Bolgarija proti Srbiji. — Bolgarski listi v zadnjem času ostro pišejo proti Srbiji. Zdi se, kakor bi se Bolgari pripravljali na to, da si, če drugače ne pojde, siloma osvoje Macedonijo ter tako nasilno rešijo to vprašanje, ki je izvir vseh nemirov na Balkanu in čedalje bolj rastoče mržnje med Srbi in Bolgari.

Zgodovinska srbska drama v zagrebškem gledišču. — Na 23. decembra so vprizorili v Zagrebu historično dramo Miloša Cvetića. Naslov ji je „Nemanja“ in obsega 5 dejanj. Dejanje se vrši v dvanajstem stoletju, ko so živeli Srbi brez vodstva razkropljeni po današnji Stari Srbiji. Nemanja, glavni junak drame se bori za edinost svojega naroda, kar se mu po zmagi raznih zaprek posreči. Drama je dosegla nenavadno velik vspeh, ki ga ne pripisujejo v toliki meri avtorjevi umetnosti, ampak v slučaju, da se gre pri vprizoritvi te prve drame iz življenja Srbov za zblíževanje obeh bratskih narodov — Hrvatov in Srbov. Ponudila se je torej mnogim prilika, da dajo duška jugoslovanski ideji.

Gospodarske vesti.

„Gospodarska zveza za Istro“ začne samostojno delovati in tudi izposluje od oblasti revizijo svojih zadrug.

Letošnji pridelek krompirja v Avstriji. — Izvzemši južno Tirolsko, Goriško, Furlanijo, Kranjsko in Dalmacijo se je v celi Avstriji letos pridelalo veliko manj krompirja od lani. Tega je krivo mnogo mokrotno vreme, vsled česar gnije krompir. V Galiciji so obilni nalivi preprečili kopanje tega sadeža. Na Nižje Avstrijskem se jo letos pridelalo polovico manj krompirja od lani.

Leopold Wölfling, bivši nadvojvoda avstrijski Leopold, se hoče ločiti od svoje soproge Viljeline Adamovič. Wölfling biva že štiri leta s svojo soprogo v Carihu ter je upisan kakor slušatelj na tamošnji politehnik. Zdelo se je, da je njegov zakon srečen, a v zadnjem času so prišli v javnost glasovi, da ni temu tako. Govori se, da ni Adamovičeva popolnoma pri zdravi pameti.

Trideset konj zgorelo. — Iz Maršlja poročajo da je v središču mesta izbruhnil požar, ki je popolnoma uničil hleve in lope največje tvrdke za transporte. Zgorelo je tudi 30 konj, in nad 50 voz. Škode je nad pol milijona frankov.

Zaradi lepote izgubila službo. — Gospodična Genovefa Gaw, učiteljica v Hammondu (Indiana), je bila primorana se odpovedati službi, ker je tako lepa, da se vsak v njo zaljubi. Tako je razsodil superintendent, ki ima prvo besedo pri šoli. Šolski otroci in stariši poslali prošnjo z več sto dopisi naj bi se učiteljica zopet nastavila, toda superintendent je neizprosno.

Tulaselaktin se imenuje novo sredstvo profesorja Behringa proti tuberkulozi. Nedavno je predaval Behring v Stuttgartu o svojem novem zdravilu. Poslušata ga prišla tudi kralj in kraljica. Behring priporoča, naj se tulaselaktin vceplja otrokom, dokler še sesajo.

Loterijske številke.

29. decembra.

Dunaj	89	23	37	31	24
Gradec	76	19	64	28	12

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „šolskega doma“.

M. Kozman,
trgovec z leseno opravo v
Raštelu,
vošči vsem svojim c.
odjemalcem, srečno in
veselo

novo leto
ter se priporoča.

Srečno in veselo

novo leto

vošči vsem svojim cenj. gostom ter
se priporoča za obilen obisk, zagotavlja pošteno postrežbo udani

Ivan Pelicon,
krčmar v Rubijah.

Trgovec s kolonijalnim
blagom

Peter Drašček

vošči vsem svojim cenjenim odjemalcem srečno in veselo

novo leto 1907

ter se priporoča v nadaljnjo naklonjenost.

Peter Cotic,
čevljarski mojster v Gorici v Raštelu,
vošči vsem svojim cenj. odjemalcem in naročnikom srečno in veselo

novo leto

ter se priporoča za nadaljnjo naklonjenost.

Srečno in veselo

NOVO LETO

vsem svojim častitim odjemalcem vošči ter se priporoča

I. Bunnani,
srebrar v ulici Morelli.

Srečno in veselo novo leto

vošči vsem svojim p. n. odjemalcem in prijateljem

mirodilničar
Andr. Vecchiet
na Kornju.

Srečno novo leto

vošči svojim p. n. gg. odjemalcem ter se priporoča udani

Andr. Fajt,
pekovski mojster.

Srečno in veselo novo leto

ŽELIVA VSEM SVOJIM ČČ. GOSTOM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM. ZAHVALJUJOČ JIH OBENEM ZA DOSEDANJE ZAUPANJE SE PRIPOROČAVA V NADALJNO NAKLONJENOST Z ODLIČNIM SPOŠTOVANJEM

IVAN IN Marija GLEŠČIČ,
GOSTILNA „PRI PETELINČKU“
V GORICI NUNSKA ULICA ŠT. 7.

Veselo novo leto

vošči vsem svojim cenjenim obiskovalcem in gostom ter se priporoča v nadaljno naklonjenost

kavarna „Central“.

Veselo novo leto

vošči vsem svojim cenj. gostom

kavarna „Corso“
Al. Patscheider.

JOSIP GORJANC

GOSTILNIČAR NA KORNJU

SI USOJA VSEM SVOJIM ČASTITIM P. N. GOSTOM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM V MESTU IN NA DEŽELI VOŠČITI

SREČNO IN VESELO NOVO LETO,

PROSEČ NADALJNE NAKLONJENOSTI.

Optikar I. Primožič
ulica Vetturini,

vošči vsem svojim cenj. odjemalcem srečno in veselo

novo leto

zagotavljajoč tudi nadalje solidne postrežbe.

Srečno in veselo novo leto

vsem cenjenim odjemalcem in prijateljem vošči
tvrška J. Zornik v Gorici.

Srečno in veselo

NOVO LETO

vošči

Teodor Hribar.

J. Kopač,

svečar v Gorici, ul. sv. Antona
vošči

vsem častitim odjemalcem in prijateljem srečno

novo leto

1907.

1907

Srečno in veselo novo leto

vošči vsem svojim spoštovanim gostom, zagotavlja i nadalje pošteno postrežbo

Mihael Ahatz,
gostilničar pri „Črnem orlu“.

Srečno in veselo novo leto

vsem svojim odjemalcem

vošči

lekarna Glinbich v Rabati.

Anton Breščak,

trgovec s pohištvo
vošči vsem svojim c. odjemalcem srečno in veselo

novo leto

ter se priporoča v nadaljno naklonjenost.

Anton Potatzky

vošči

veselo novo leto.

ZAHVALA.

O priliki nenadomestne izgube našega nepozabnega očeta gospoda

K. FABRISA,

smo dolžni izreči iskreno zahvalo vsem udeležencem pogreba, ki so z mnogobrojno udeležbo izkazali zadnjo čast nepozabnemu ranjkemu. Posebno se zahvaljujemo mnogim častitim osebam in prijateljem pokojnika, županstvu št. ferjanskemu in domačim pevcem. Še enkrat: Iskrena hvala vsem!

V GORICI, dne 31. decembra 1906.

Žalujoči ostali.

Mihael Gasser,

trgovec s pisarniškimi potrebščinami,

vošči vsem svojim p. n. odjemalcem

veselo novo leto.